

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

juli 2018

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

Ik ben het licht van de wereld

(Joh 9,5)

Gij zijt het zout der aarde. Maar als het zout zijn kracht verliest, waar mee zal men dan zouten? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden.

Gij zijt het licht der wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt! Men steekt toch ook niet een lamp aan om ze onder de korenmaat te zetten, maar men plaatst ze op de standaard, zodat ze licht geeft voor allen die in huis zijn. Zo moet ook uw licht stralen voor het oog van de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader verheerlijken die in de hemel is.

(Mt 5,13-16)

“Mijn dochter, alles moet tot één enkel punt worden herleid - dat betekent, alles moet één vlam worden. En vanuit deze vlam komt een uiterst zuiver licht - gefilterd, samengeperst, geslagen - niet zoals het licht van vuur, maar van zon, geheel gelijkvormig aan het licht dat Mij omgeeft. **De ziel die licht is geworden, kan niet verwijderd zijn van het goddelijke licht. Mijn licht neemt haar veeleer op in zichzelf en brengt haar in de Hemel.**”

(BvdH deel 7 – 20.6.1906)

“Mijn dochter, vrede is licht voor de ziel, licht voor haar naaste en licht voor God. **Daarom is een ziel die in vrede is altijd licht. En daar zij licht is, is ze altijd verenigd met het Eeuwig Licht waaruit ze steeds nieuw licht put om zo in staat te zijn ook aan anderen licht te schenken. Dus als je altijd nieuw licht wil, wees dan in vrede.**”

(BvdH deel 7 – 18.9.1906)

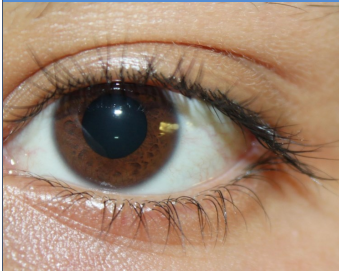

In het begin was het Woord en het woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alles is door Hem geworden en zonder Hem is niets geworden van wat geworden is. In Hem was leven, en **dat leven was het licht der mensen. En het licht schijnt in de duisternis maar de duisternis nam het niet aan.**

Er trad een mens op, een gezondene van God; zijn naam was Johannes. Deze kwam tot getuigenis, om te getuigen van het Licht, opdat allen door hem tot geloof zouden komen. Niet hij was het Licht, maar hij moest getuigen van het Licht. Het ware Licht, dat iedere mens verlicht, kwam in de wereld. Hij was in de wereld; de wereld was door Hem geworden, en toch erkende de wereld Hem niet. Hij kwam in het zijne, maar de zijnen aanvaardden Hem niet. Aan allen echter die Hem wèl aanvaardden, aan hen die in zijn Naam geloven, gaf Hij het vermogen om kinderen van God te worden; Zij zijn niet uit bloed noch uit begeerte van het vlees of de wil van een man, maar uit God geboren. Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond. Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulk een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt, vol genade en waarheid.

(Joh 1,1-14)

“Het Leven van de Schepper stroomt, meer dan elektriciteit, in het schepsel en het schepsel vloeit in Mij - Mijn Leven is in het schepsel verspreid. Toen Ik het schiep, verbond Ik Mijn wijsheid met zijn verstand, zodat het niets anders zou zijn dan de weerkaatsing van dat van Mij. En als de mens met zijn wetenschap zoveel bereikt dat het ongelooflijk lijkt, is het omdat de reflectie van het Mijne weerspiegelt in het zijne. **Indien zijn oog beziel is door een licht, is het niets anders dan de weerspiegeling van Mijn Eeuwig Licht dat in zijn oog wordt gereflecteerd.**

Tussen Ons, de Drie Goddelijke Personen, hadden We geen nood aan spreken om Elkaar te verstaan. Maar in de Schepping wou Ik het woord gebruiken, dus zei Ik “Fiat” en de dingen waren gemaakt. Aan dit “Fiat” verbond en gaf Ik de kracht dat schepselen het woord zouden hebben om elkaar te verstaan. De menselijke stemmen zijn dus als door een elektrische draad ook verbonden aan Mijn eerste woord waaruit alle andere woorden afstammen. En toen Ik de mens schiep, blies Ik hem Mijn adem in terwijl Ik hem het leven gaf. Maar in dit leven dat Ik bij hem instortte, plaatste Ik Mijn gehele Leven, overeenkomstig met wat het menselijke vermogen kon bevatten. Ik plaatste echter alles in hem, er was niets van Mezelf wat Ik niet met hem deelde. Kijk, zelfs zijn adem is de weerkaatsing van Mijn adem waarmee Ik hem aanhoudend leven geef. En zijn weerkaatsingen in de Mijne voel Ik onophoudelijk in Mij.

Zie je dus hoeveel relaties er zijn tussen Mij en het schepsel? Daarom hou Ik zoveel van hem: omdat Ik hem als vrucht zie van Mij, en uitsluitend van Mij.

En dan, **hoe veredelde Ik de wil van de mens? Ik verbond hem met de Mijne en gaf hem al Mijn eigenschappen. Ik maakte hem vrij zoals de Mijne. En als Ik aan het lichaam twee lichtjes gaf - beperkt en begrensd - die uitgingen van Mijn Eeuwig Licht, maakte Ik de menselijke wil een en al oog. Daarom, zoveel akten als de menselijke wil vormt, zoveel ogen kan hij zeggen te bezitten.**

Hij kijkt rechts en links, achter en voor, en indien het menselijke leven niet bezielde is door deze wil, zal het niets goed doen. Toen Ik het menselijk leven schiep, zei Ik: "Jij zal Mijn zuster zijn op aarde, Mijn Wil uit de Hemel zal die van jou bezielen. We zullen onafgebroken reflexief zijn. Wat Ik doe, zal jij doen - Ik van nature en jij door de genade van Mijn onophoudelijke weerspiegelingen. Ik zal jou volgen als een schaduw, Ik zal jou nooit verlaten.

Mijn enige doel bij het scheppen van het schepsel was dat hij in alles Mijn Wil zou doen. Hiermee wou Ik nieuwe vruchten van Mezelf tot bestaan brengen. Ik wou van hem een wonderbaarlijk wonder maken, Mij waardig en in alles aan Mij gelijkvormig. Maar, ach, de menselijke wil zou de eerste zijn om zich tegen Mij te verzetten!

Kijk eens, alle dingen worden gedaan tussen twee: **jij hebt ogen, maar als je geen uitwendig licht hebt dat jou verlicht, zou je niets kunnen zien.** Jij hebt handen, maar als je niet het nodige gereedschap hebt om je werken uit te voeren, zou je niets doen. En zo met al het andere.

Nu, zo wil Ik heiligheid in het schepsel: tussen hem en Mij, tussen ons beiden. Ik aan de ene kant en hij aan de andere. Ik, in het hem geven van Mijn Leven en het hem meedelen van Mijn heiligheid als zijn trouwe metgezel - hij, alles ontvangend als Mijn trouwe en onafscheidelijke metgezel. **Zo zou hij het oog zijn dat ziet en Ik de zon die hem licht geeft,** hij de mond en Ik het woord, hij de handen en Ik wie hem het werk aanreikt om uit te voeren, hij de voeten en Ik de stappen, hij het hart en Ik de hartslag.

Maar weet je wie deze heiligheid vormt? Mijn Wil is de enige die het doel van de Schepping met orde in stand houdt. **Het is de heiligheid in Mijn Wil die het volmaakte evenwicht handhaaft tussen de Schepper en de schepselen, die de ware beelden zijn die uit Mij voortkwamen."**

(BvdH deel 13 – 4.11.1921)

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

God uit God, licht uit licht,
ware God uit de ware God.
Geboren, niet geschapen,
één in wezen met de Vader,
en door wie alles geschapen is.
(Credo van Nicea - Constantinopel)